

Για το μαζικό ριζοσπαστικό κόμμα της Αριστεράς!

*Μαρία Βαμβουρέλη, Έφη Καλαμαρά, Γιάννης Μηλιός,
Γιάννης Μπασκόζος, Γιάννης Μπουρνούς, Δημήτρης Τζανακόπουλος*

Βρισκόμαστε σε μια πολύ κρίσιμη συγκυρία, μέσα στη δίνη μιας πολύ σημαντικής κρίσης του καπιταλισμού. Η σημερινή απελπιστική κατάσταση του κόσμου της εργασίας αλλά και η επισφαλής κατάσταση της μεγάλης πλειοψηφίας των ανθρώπων που ζουν στην Ελλάδα είναι αποτέλεσμα της απάντησης του κεφαλαίου και του πολιτικού συστήματος σ' αυτήν την κρίση: της αναδιάρθρωσης που βαθαίνει το νεοφιλελευθερισμό, που επιτίθεται σε ό,τι είχε απομείνει από εργασιακά δικαιώματα, που αμφισβητεί την ίδια την ύπαρξη μισθού.

Η σφοδρή αυτή επίθεση του κεφαλαίου δεν έμεινε αναπάντητη από τον κόσμο της εργασίας και τη νεολαία. Ο κόσμος αυτός αντιστάθηκε στους χώρους εργασίας, στους δρόμους και τις πλατείες και με τις μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις του απονομιμοποίησε το πολιτικό σύστημα και επέβαλλε τις εκλογές του Μάη. Στις εκλογές του Μάη και του Ιούνη τα κινήματα του κόσμου της εργασίας πήραν μια συγκεκριμένη πολιτική μορφή, τη μορφή του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ. Ο ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ μετά τις 17 Ιούνη δεν έχει και δε θα μπορούσε να έχει καμία σχέση με τον ΣΥΡΙΖΑ πριν την έλευση των κινήματων ενάντια στη νεοφιλελεύθερη αναδιάρθρωση των μνημονίων στο προσκήνιο της ιστορίας.

Μέσα σε λίγους μήνες καταφέραμε να αποτυπώσουμε εκλογικά τη ρήξη που έγινε στη σύγχρονη πολιτική ιστορία της Ελλάδας. Πώς το πετύχαμε αυτό; Το πετύχαμε χάρη στην επιμονή μας να βρισκόμαστε μέσα στους κοινωνικούς αγώνες, να είμαστε κομμάτι του κόσμου που αγωνίζεται, με την επιμονή μας να μη φοβόμαστε τις μάζες, με αποτέλεσμα να μας αντιμετωπίζουν οι πολίτες διαφορετικά από ολόκληρο το υπόλοιπο πολιτικό σύστημα.

Αυτός ο συγχρωτισμός μας με το αυθόρμητο αυτο-οργανωμένο λαϊκό κίνημα, αυτή η εμπλοκή μας σε όλες τις μορφές του αγώνα, ήταν που επιβεβαίωσε την κεντρική γραμμή μας για προσπάθεια ανατροπής του νεοφιλελευθερισμού σε Ελλάδα και Ευρώπη. Είναι η γραμμή που αντιμετωπίζει την αναδιάρθρωση των μνημονίων ως επίθεση του κεφαλαίου στην εργασία και όχι σαν «πόλεμο μεταξύ κρατών», «γερμανοποίηση» της Ευρώπης κ.ο.κ. ο οποίος θα ήταν αναγκαστικά και πόλεμος

μεταξύ των εργαζόμενων των κρατών. Είναι η γραμμή που λέει ότι εμείς ως κομμάτι του κόμματος της Ευρωπαϊκής Αριστεράς *μιλάμε στο όνομα όλων των ευρωπαϊών εργαζόμενων*, όχι μόνο των Ελλήνων αλλά και των Γερμανών και των μεταναστών που ζουν σε κάθε χώρα της Ευρώπης. Είναι η γραμμή που μιλάει για κατάργηση του μνημονίου και για ένα εναλλακτικό σχέδιο κοινωνικής και παραγωγικής ανασυγκρότησης με κριτήριο και προτεραιότητα τις κοινωνικές ανάγκες.

Είναι η γραμμή που δεν υπερασπίστηκε το «εθνικό μας νόμισμα» γιατί αντιμετώπιζε τη σημερινή κατάσταση από την οπτική γωνία των αγωνιζόμενων εργαζόμενων και ανέργων και όχι από τη σκοπιά επίδοξων διαχειριστών της κατάστασης που ψάχνουν στα τυφλά ταξική συμμαχία με το ελληνικό κεφάλαιο «ενάντια στους ξένους».

Είναι αλήθεια ότι δεν είχαμε όλοι αυτή τη γραμμή. Η δύναμη όμως του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ είναι η δυνατότητά του να συνθέτει, να ξεπερνάει τις διαφωνίες, να καταλήγει στη σωστή γραμμή και να επιμένει σ' αυτή. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό σήμερα να μην κάνουμε πίσω αλλά να επιταχύνουμε και να εμβαθύνουμε τον αγώνα μας προς την ίδια κατεύθυνση.

Η ίδια η πραγματικότητα διαψεύδει όλα τα σενάρια περί διάλυσης της Ευρωζώνης, περί «τιμωρίας ειδικά της Ελλάδας», που ο μόνος ρόλος τους είναι ο εκβιασμός των εργαζόμενων. Ο δρόμος που έχουμε επιλέξει βασίζεται στη θέση της Αριστεράς, ότι η καθοριστική αντίφαση της κοινωνίας μας είναι η αντίφαση ανάμεσα στις τάξεις και όχι ανάμεσα στα καπιταλιστικά κράτη, ο ανταγωνισμός των οποίων αποτελεί τον τρόπο οργάνωσης της καπιταλιστικής εξουσίας. Η δική μας άποψη, άποψη που εκτίμησε ο λαός το Μάη και τον Ιούνιο του 2012, είναι πως ο νεοφιλελευθερισμός δεν ανατρέπεται με «τεχνικά μέσα», ο μόνος τρόπος να ανατραπεί είναι η πολιτική και κοινωνική αλλαγή.

Στη μετεκλογική συγκυρία οφείλουμε με ένταση και συνέπεια να γίνουμε αυτό που απαιτούν οι καιροί. Μαζικό λαϊκό δημοκρατικό ριζοσπαστικό κόμμα της Αριστεράς. Να επιδιώξουμε τη χειμαρρώδη εισροή των μαζών στο ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ. Μια τέτοια προοπτική δεν μας φοβίζει. Οι ιδέες και οι ευαισθησίες της Αριστεράς πρέπει να μπολιαστούν με τον ενθουσιασμό και την αποφασιστικότητα, με την οργή και την απόγνωση των εργαζομένων, η πολιτική εμπειρία και η υπομονή να συναντηθούν με την ανυπομονησία και την ανάγκη για άμεση ανατροπή των μνημονιακών πολιτικών. Καταλαβαίνουμε ότι στην επερχόμενη συνδιάσκεψη είναι ανάγκη να δώσουμε λόγο στον κόσμο των κινημάτων. *Ο μαζικός ενιαίος ΣΥΡΙΖΑ-*

ΕΚΜ είναι η ανάγκη έκφρασης των αγωνιζόμενων μαζών και αυτή η ανάγκη είναι ιστορική.

Ο κόσμος της εργασίας δεν πιστεύει πια τα παραμύθια που πουλάνε Σαμαράς-Βενιζέλος-Κουβέλης και παπαγαλάκια των ΜΜΕ περί «εξόδου από το ευρώ» για να εκβιάσουν ακόμη μια φορά την υποταγή στο μνημόνιο. Εμείς ως ενιαίος, μαζικός, ανοικτός και δημοκρατικά οργανωμένος ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ είμαστε *μαζί με τον κόσμο* στη Βουλή και στο δρόμο, για να ανοίξουμε το δρόμο για *την κυβέρνηση της Αριστεράς*, την ελπίδα του κόσμου για ένα μέλλον πέρα από το νεοφιλελευθερισμό με ορίζοντα την κοινωνική δικαιοσύνη, την ελευθερία, την ισότητα, την αλληλεγγύη, το σοσιαλισμό. Η ανάγκη για την επεξεργασία, τη ζύμωση και την ιδεολογικοπολιτική πάλη για τον σοσιαλισμό του 21ου αιώνα είναι άμεσο καθήκον.